

Pestszentimrei

Öröm

Hír

Levél

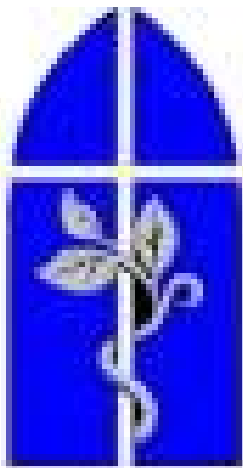
A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség Lapja
2. évfolyam 9. szám (16.) - 2005. november

Egyházközség, fiatalodj!

„Pestszentimrei katolikus egyházközség! Fiatal-e a te lelked?” Egy ilyen képzeletbeli kérdésen töprengtem a minap, ahogy a Szent Imre búcsúnkra készültem. Mert a mise kezdő könyörgése ugyanezt kéri: *„Atyánk, kérjük erődöt, hogy egyházközségünk mindenkor megőrizze lelke fiatalágát.”* Az érintett meg elsősorban, hogy nem azért imádkoztunk, hogy közösségünkben fiatalok is legyenek mindig, hanem valami másért. Frissességért, alkotó erőkért! Azért, hogy az alkotó erők bennünk, de méginkább KÖZÖTTÜNK ne fáradjanak ki. A szeretet megosztásában nem számít a kor. Még a 60-as években jelent meg egy könyv Franciaországban azzal a címmel, hogy „Fiatal-e még az egyház?” Amivel nem azt akarta kérdezni, hogy vannak-e még benne fiatalok! (Bár a fiatalok általában oda gyűlnek, ahol az Élet sodra folyik.) Hanem azt, hogy mutatja-e egyházunk az újjászületés jeleit, csíráznak-e friss

hajtások, térnek-e meg körülötte emberek? Egy ókeresztény irat egy különös látomást ír az egyházzal. Az egyházat egy fehér hajú, agg nőnek látja, akinek az alakja a látomás során megváltozik, és *„fiatal lesz és szép, csak a haja marad ezüstszerű.”* A magyarázatban pedig ezt írja: *„Mivel az egyház alapítása mindennél előbb történt, ezért öreg, hiszen érette teremtette Isten a világot. Viszont mindenütt megfiatalodik, ahol gyermekei az Isten Országának örömeiben legyőzik a gyöngeség és kétség öregségbe meredett szellemét.”* Ezért kérdezem egyházközségünköt: Mutatjuk az életre valóság jeleit? A krisztusi szeretet hevét? És valóban úgy látom, hogy Jézus megérinti sok fiatal és idős szívét, lakást vesz egyre több keresztény családnak életében. Istennek hála! Fiatalodjunk!

Márton atya

Vers

Tóth Árpád:

Isten oltó-kése

Pénzt, egészséget és sikert
Másoknak, Uram, többet adtál,
Nem kezdek érte mégse pert,
És nem mondom, hogy adósom
maradtál.

Nem én vagyok az első mostohád;
Bordáim közt próbáid éles kését
Megáldom, s mosolygom az ostobák
Dühödt jaját és hiú mellverését.

Tudom és érzem, hogy szeretsz:
Próbáid áldott oltó-kése bennem
Téged szolgál, mert míg szívembe
metsz,
Új szépséget teremni sebez engem.

Összeszorítom ajkam, ha nehéz
A kín, mert tudom, tiéd az én harcom,
És győztes távolba néz
Könnyekkel szépült, orcád-fényű arcom.

Egy katekumen lelki morzsái

Az ima... Szintén fontos... Szüntelen hálát adni, engesztelni, felajánlani és dicsőíteni... Az utolsó ebből nem igazán megy. A templomban gyakran látok néniket imádkozni. Szép, ékes szavak hagyják el ajkukat. Nekik ez már jobban megy, hiszen van néhány év tapasztalat és gyakorlat mögöttük. Pár nappal ezelőtt volt szerencsém részt venni az imaórájukon. Igen sokat imádkoztak. Imádkoztak értem is, a keresztséggel kapcsolatban. Sok ima... és persze sok szeretet. Ez az, amit ezektől a buzgón imádkozó néniktől kaptam. Mindig tanulok tőlük valamit. Kedvesek...

És az én imám? Tele van szöveggel. Jó sokáig untathatom az Urat. Sokat tépem a szám, és minden este ugyanazt kérem tőle. Próbálkoztam már sok módszerrel, hogy lehetek rövid, egyszerű, lényegretörő, és hogyan tudnék tartalmasan imádkozni. Hát?!... Nem mondom, hogy tökéletes vagyok, van mit tanulni... Majd megtanulom ezt is. Előbb vagy utóbb, de addig is figyelem a néniket...

Marcsi

Első plébánosunk kitüntetése

Örömmel fogadtuk, hogy plébániánk alapító- és első plébánosának, Dr. Schaub Mihálynak posztumusz „Pestszentimréért Díj”-at adományoztak - ahogyan az oklevél fogalmaz - „a Pestszentimre név ajánlásáért, az imrei katolikus egyházi élet kiteljesítéséért, az önálló nagyközség felvirágoztatásában vállalt meghatározó szerepéért, a háború alatti emberi helytállásáért.” A díjat - elődje nevében - jelenlegi plébánosunk vette át a polgármestertől.

Hajszoló

Öröme a plébániának, hogy hittanos fiataljaink közül négyen kezdték meg nyáron a Hajszoló-t, hivatalos nevén az Országos Katolikus Ifjúsági Vezetőképzőt, annak két éves képzését. Ők négyen, **Günther Győző, Czinege János, Nagy Teréz Nikolett** és **Bouandel Dóri** interjút készítettek Márton atyával. Ebből ollóztunk...

- Márton atya, idén tavasszal te voltál az, aki a Hajszolóra felhívtad a figyelmünket, és ajánlottad nekünk. Te hogyan kerültél kapcsolatba az Ifjúsági Vezetőképzővel, és miért ajánlottad nekünk?

- A legtöbb plébánián vannak jó szándékú fiatalok, de nincs - vagy alig van - közösségi élményük. Nem tudják, mit jelent elkötelezett keresztény fiatalnak lenni, mert kevés ilyet látnak maguk körül. A rám bízott fiatalokat mindig próbáltam megismertetni lelkes, „lángoló”, hiteles fiatalokkal. Tőlük megtanulhatják, hogy a lelkesedésnek milyen útjai, módjai lehetnek. A Hajszoló is egy ilyen lehetőség. Sok Hajszolót végzett fiatalot ismerek és tudom, hogy a Hajszoló nem „lötyögő-tötyögő” emberek gyülekezőhelye. Itt „gellert” kaphatnak a fiatalok a krisztusi szolgálat felé. A Hajszolón egymás megismerésével, erősítésével beindul egy láncreakció. Olyan ez, mint az urándúsítás. Az anyagot - a fiatalok elköteleződését - addig kell dúsítani, hogy meginduljon a maghasadás, és nagy energiák szabadulhassanak fel.

- Mi az, amiben számítász ránk itt, az egyházközségben?

- Nem az a fő szempontom, hogy majd kinek milyen konkrét hasznát veszem. Hanem azt szeretném, hogy hitetekben mélyüljete, épüljete, és úgy kapjalak vissza benneteket. Mindenkit arra hívok, hogy szolgáljon. Hogy hol, milyen területen, azt lehetőleg ne én mondjam meg, hanem ti érezzetek rá, miben tudtok majd segíteni. Mivel a Hajszoló a gyermeknevelés terén készít fel intenzíven, szívesen veszem, ha a hittanosokkal való foglalkozásba, táboroztatásba bekapcsolódtok, már csak azért is, mert „másokat nevelve nevelődünk mi is.” De nem várom el ezt tőletek. Ezen kívül szeretném, ha az ifi közösségben is képviselnétek a Hajszoló lelkületét, ha „pozitív hang” lennétek a hittanokon. Eszembe jut egy énekszöveg a Szentjánosbogarasoktól:

*„Isten színez, néha éppen velem,
kezébe vesz, hogy rajzára tegyen.*

Hallelúja!

Én a legvidámabb szín leszek, ó!”

Ezt kívánom nektek. És sok sikert a Hajszolóhoz!

Felső minitábor

Az alsós hétvége után október 7-től 9-ig a felső tagozatos hittanosainkkal indultunk „mini-táborba” a nagybörzsönyi plébániára. 26 gyermek, Márton atya, egy anyuka és két ifis kerekedett fel, hogy krisztusi szeretetközösségben együtt töltsünk néhány napot.

Péntek este, megérkezésünk után elfoglaltuk ágyainkat, miközben Márton atya szeretet tüzet lobbantott a nagy cserépkályhában és a szobákban levő kis kandallókban. Szívünkben a tüzet a közös, gyertyafényes szentmise, majd az azt követő vacsora táplálta tovább. Másnap reggel a gyerekek segítségével készítettük a reggelit és az ebédet a kirándulásra. Ez a „munkafolyamat” nagyon családi hangulatban telt. A nap hátralevő részében utaztunk kisvasúttal, lábbusszal, majd egy hegytetőn elköltött ebéd után bevetettük magunkat az erdő sűrűjébe, ahol annyira belemerültünk a számháborúzásba, hogy a kisvasút indulásáig a percekkel kellett csatáznunk, így a kis kirándulásunk tájfutássá alakult. A nagy sietségben gyermekeinket fogócskával segítettük a közös cél felé, ahová időben el is értünk. A meleg vacsora után desszertként egy „gyümölcssaláta” terhei „nyomasztottak” minket, játék képében, a gyermekek legnagyobb örömére. Vasárnap reggel elsétáltunk a falu határában lévő Árpád-kori kápolnához, ahol egybeforrt közösségként, a hely szellemével átítatva, számtalan égő mécses fénye mellett dicsértük az Urat.

Az odaúton a várakozástól csintalan gyermekeink dorgálásban részesültek, de vasárnap a krisztusi közösség csodáját megtapasztalva érkeztünk haza. (Gy, N)

Így készült a „nyomasztó gyümölcssaláta”

Hazafelé jövet megkérdeztük néhány hittanosunkat, hogyan látták hétvégi minitáborunkat.

- Szerinted miben különbözött ez a hétvége egy iskolai tábortól?

- Hogy imádkozunk és miséket is tartunk mindennap. (Sz. Emese)

- Abban, ahogy énekeltünk, egymással beszélünk és játszottunk. (M. Anita)

- Jobb a közösség. Jobbakat kirándulunk. Jobban esik az ilyen gyerekekkel játszani, mint más pogány gyerekekkel. (M. Anita)

- Az iskolai hétvége olyan, hogy az osztálytársak káromkodnak, fennmaradnak hajnalokig. Nem olyan jó, mint a hittanosokkal. A hittanosok segítenek másokon. - *És ezt tényleg így tapasztaltad?* - Igen, igen, igen, igen! Már voltam osztálytársakkal táborban is. De hát nem jó az... (B. Dani)

- Hogy kemények a túrák. Az nagyon jó! (V. Roland)

- Együtt lehetünk, imádkozhatunk is, és jobban összekovácsolódunk a hittanosokkal. Istent jobban megismerjük más oldaláról is, nem csak amit a hittanon tanulunk. (Sz. Fruzi)

Képviselőtestület-választás

Az új egyházközségi képviselőtestület megalakításának a folyamatában lezárult az ajánlásoknak az időszaka. A plébánia hívei bárkit ajánlhattak testületi tagnak a templomunkba járók közül, akik megfelelnek az Országos Szabályzatban foglaltaknak. A jelölés várakozáson felüli eredményt hozott. Összesen 44 fő adott le jelölést, és mivel egy személy több embert is jelölhetett, így 53 személyre érkezett ajánlás. Ennyi hívünkről gondolja legalább egy személy, hogy méltóképpen képviselné őt a testületben. Ezek után összeült az eddigi testület és véleményezte az ajánlásokat. A képviselőtestület megalakításának végső lépése a plébánosra hárul, aki a hívek által jelöltek listájából saját jogkörben állíthatja össze az új képviselőtestület tagjait.

Szeretném megköszönni a felelős módon megtett jelöléseket, az érdeklődést, és mindenkit szeretettel hívok, hogy tevékenyen, a szolgálat szellemében járuljon hozzá egyházközségünk épüléséhez.

Első plébánosunk

Amint arról az a második oldalon már beszámoltunk, egyházközségünk első plébánosát, Dr. Schaub Mihályt posztumusz „Pestszentimréért Díj”-jal tüntették ki. Részben ez adja az aktualitását, hogy nagy vonalakban bemutassuk életét és munkásságát. Sokan vannak azok, akik személyesen is ismerhették – tőlük szívesen veszünk személyesebb jellegű beszámolókat is!

Schaub Mihály Nagymaroson született 1888-ban. Középiskoláit és a teológiát Turinban végezte. 1914-ig szerkesztette a szalézi értesítőt, 1917-ig vezette a szalézi intézetet, amely szegény sorsú fiúk tanításával foglalkozó szerzetesrend volt. Az első világháború alatt az olasz hadifoglyok tábora lelkészeként is működött.

1929. július 16-án helyezték a Soroksárpéteri Római Katolikus Filiához lelkésznek. Személyéhez kötődik a katolikus hitélet fejlődése, kiteljesedése. 1931-től önálló lelkészség, 1940. január 1-től plébánia. Ez évben kapja esperesi kinevezését is. Az egyházközség ezekben az években virágzik: működik a katolikus kultúrház, a Katolikus Társaskör, rendszeresen megjelenik a Pestszentimrei Katolikus Értesítő c. újság. Fellendül a cserkészmozgalom, gondoskodnak az idősekről.

1939 húsvétján sok-sok fáradozását siker koronázza: felszentelik templomunkat, amely 1927 óta épült és már 1929 óta használták is. Ő javasolta az önállósódó községnek a Pestszentimre nevet.

A háború pusztítása, az egyházi intézmények – köztük templomunk! – megsemmisülése megviselték egészségét. Betegsége ágyhoz kötötte, de még

így is meghatározó szerepe volt a helyi katolikus életben. Többször tett kísérletet a háborúban felrobbantott templom újjáépítése érdekében, de ezt már sajnos nem érthette meg. 1951 augusztusában hunyt el.

Egyházzenei élet

Egyházzenei életünkben alapvető követelmény, hogy a szent szertartások zenéje „szent” legyen, ezért nem kerülhet be minden zene megkülönböztetés nélkül a templomba. Nem kerülhető meg a forma minősége sem, hanem meg kell felelnie a liturgia követelményeinek.

A gregorián ének a „római liturgia saját éneke”. Semmi más nem képes oly magasztosan kifejezni a lélek Isten felé szárnyalását, mint a gregorián zene, amelyben megszólal az egyház egyetemes hite, és miként a tömjén füstje, úgy száll imádságunk dallamról dallamra a Főnséges trónusa elé. Az Egyház nem zárkózik el a modern zenétől sem, ha az figyelembe veszi a liturgikus előírásokat és a zenei követelményeknek megfelel. Kell, hogy

„a hit túlradó örömként, szeretetként és Isten szabadítására való bizalomteljes várakozásként tapasztalja meg magát”. Az orgona szerepe elsőrendű, de nem zárkozhatunk el a modern hangszerek elől sem addig, amíg segítik az Egyház imáját és megfelel a templom méltóságának. Fiataljaink, hála Istennek, egyre többen „ragadnak” hangszerre, hogy szolgáljanak Istennek zenéjükkel, énekükkel. Én is arra szeretném bátorítani és szeretettel kérni a kedves híveket (kivételesen mindenkit), hogy bátran és bizalommal kapcsolódjanak be az énekekbe, legyen az gregorián (introtitus, communio) vagy modern ének. Ne a kántort vagy a kórust hallgassák, hanem közösen énekeljünk és imádkozzunk.

Én hiszek és remélek abban, hogy egyházzenei életünk még inkább föllendül, szebb lesz, de ez csak közös összefogással megy.

„Az imádság énekszó alatt - mint valami drága és jó illatú fűszerrel megízesített éték - édesebben esik: isteni szeretetre, lelki töredelmességre, világi dolgoknak megvetésére, mennyei jóknak kívánságára az emberek szívét fölemeli; szomorúakat és bánatban elmerülteket vigasságra gerjeszti; okosság ellen tusakodó gondolatokat eloltja és istenes indulatokat embernek szívében támaszt.” (Cantus Catholici előszavából)

Szabó Balázs kántor

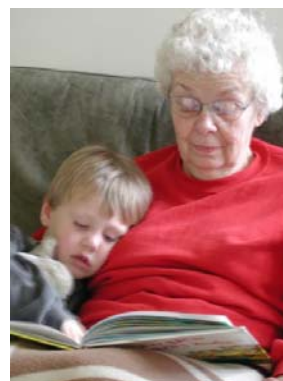
Az első hittanóra

Távirat érkezett az idősebb lányomtól (telefonom még nem volt): „*Richike bárányhimlős, ha tudsz, gyere két hétre*”. Mentem.

Nagy gennyes hólyagok lógtak a kis testén, lázas is volt. Arra kért a lányom, hogy üljek az ágya mellett még akkor is, amikor alszik, mert álmában is elkaparhat egy-két hólyagot, s akkor megmarad a helye örökre. Még az etetés és a gyógyszerek előírt beadása volt a feladatom. Ez a gyerek egészségesen beszédes, eleven volt, mint a gyík – most csendes, nyugodtnak látszó, szerencsére engedelmes gyerek, beszédte a szájába adott gyógyszereket. Két kis keze egy-egy pelenkába becsavarva, hogy véletlenül se tudjon körömmel kaparászni. Ha ébren volt, örökké mesélni kellett neki. Nem a könyvből olvasottat, hanem az igaz történeteket szerette hallgatni, ami az édesanyjával vagy velem történt annak idején. Ha elszenderedett, abba hagytam az elbeszélést és a mindennapi imáimat olvastam vagy mondtam magamban.

Egyik ébredésénél még a kezemben voltak a kis imafüzetek, mindegyikben több szentkép. Nagyon érdeklődött, kik azok. Kérte, hogy róluk beszéljek. Nem volt könnyű dolgom. Ahogy visszaemlékszem, 4 évig jártam óvodába (katolikus óvoda volt), kis imákat, fohászokat tanultunk, de hittanóránk nem volt.

Az elbeszéléseim alatt Richike egészen megélénkült, többször közbekérdezett. Ha elhallgattam, vagy másról szóltam valamit, sürgetett, hogy mondjam tovább. Amikor este a szülei hazajöttek, csodálkoztunk mindnyájan felnőttek, ahogy a gyerek a saját szókincséből

olyan értelmes, kerek történeteket mondott – különb volt, mint az enyémeik. - Hittanórán voltál? – kérdezte az apja. - Nem, papa, nem voltam sehol, a kiságyamban voltam egész nap. Nagyika mondta ezeket. Meg azt is mondta, hogy minden nap mond majd hasonlókat, amíg itt lesz, amíg beteg vagyok. Nem is bánom, hogy beteg vagyok, és sokára fogok meggyógyulni. Addig majd azt is megtanulom, hogyan kell egy gyereknek a templomban viselkedni, és majd elmegyünk veletek olyankor, amikor nincs ott sok néni, bácsi meg gyerek sem, de Jézus ott van, vár ránk, s vele találkozunk. Aztán még többet kell tanulnom a papbácsitól, már nem elég a nagyika tudománya. S csak ezután mehetek... mire is nagyika? ... tudom már... szentmisére. Igen, szentmisére. Ott aztán igazán tudni kell viselkedni. Mert az egy igazán tök-jó dolog. - Richike, én nem így mondtam. - Nem, te öregesen mondtad, én meg gyerekesen. Ez még nem baj. - Richikém, most vacsorázzunk, s menjünk aludni, mert fáradtak vagyunk mindnyájan. - Én nem vagyok éhes, de fáradt meg álmos vagyok.

Igen, az étvágya még nem jött meg, de egy szép, nyugodt éjszakája volt az egész családnak. Így kezdődött...

Pesti nagyi

Hirdetések

SZENTMISÉK RENDJE:

Vasárnap és ünnepnap: De. 8 és 10 órakor és este 6 órakor.

Hétköznap: Minden reggel 7 órakor; este 6 órakor: hétfőn, csütörtökön és pénteken.

Litánia: Vasárnap az esti szentmise előtt fél órával.

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

Elsőcsütörtökön az esti szentmise után **szentségimádás Jézus Szíve tiszteletére**.

Minden péntek este ½ 9-től fél óra csendes szentségimádásra van lehetőség a templomban egyházközségünk megújulásáért.

Gyóntatás: A reggeli szentmisék előtt és alatt. Vasárnap a szentmisék alatt. Minden pénteken du. 5-től 6-ig.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda De. 9-11 óra
Kedd és Péntek Du. 16-18 óra
Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni.

Keresztelési, bérmálkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

Plébánosi hirdetések

Hittancsoportok a 2005/2006-os tanévben:

CSOPORT	IDŐPONT
Óvodások	Hétfő ½ 5 óra
1-2. osztály	Kedd ½ 5 óra
3. osztály	Hétfő ½ 5 óra
4-5. osztály	Szerda 4 óra
5-6. osztály	Szerda ½ 6
7-8. osztály	Hétfő 6 óra
Középiskolások	Kedd 6 óra
Ifjúsági	Csütörtök ½
Ifjú házaspáros hittan	Hétfő ½ 9
Kezdő felnőtt hittan	Hétfő ½ 9
Felnőtt Bibliaóra	Péntek 7 óra

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház”, amelynek bejárata a Címer u. felső oldalon lévő kertkapunál van.

A hittancsoportokhoz az év folyamán is lehet csatlakozni.

S z e r e t e t t e l v á r u n k !

November 26-án, szombaton két programra is hívjuk a családokat. A délelőtti folyamán, 9-től 13 óráig – hagyományosan – adventi koszorúkötésre hívjuk a gyerekeket és szüleiket a plébániára. Alapanyagok a helyszínen kaphatóak, szerszámokat érdemes hozni.

Ugyanezen szombat du. 5 órakor adventi koncertre kerül sor a templomban. A Vörösmarty zenetagozatos iskola gyermek-kórusai lépnek föl nálunk.

Hamarosan meghirdetjük a pásztorjátékot, amelynek szerepeire várjuk a hittanosainkat. Már most lehet lélekben készülni rá!

Már korábban is említettük, hogy egy külön hittancsoportot hirdettünk meg, ahová azokat a felnőtt testvéreket hívjuk, akik most ismerkednének a kereszténységgel, vagy akár nincsenek is megkeresztelve. Ezt a felnőtt kezdő csoportot kéthetente (az év páratlan heteiben) hétfőn este ½ 9-től tartjuk a Cserkészházban, váltakozva az ifjú házaspárossal (páros hetekben). Aki ismer a környezetében ilyen felnőttet, kérjük, hogy hívja meg őt személyesen ebbe a csoportba.

Újra beindult a felnőtt Bibliaóra. Minden második pénteken (az év páratlan heteiben) este 7 órától lesz.

Még mindig nagyon kevesen fizetik egyházközségünkben az önkéntes hozzájárulást (egyházi adót), ami lelkiismereti kötelezettség a plébánia katolikusai számára. A Püspöki Kar határozata szerint ez a bruttó bevétel 1 %-a. Lehet évente vagy félévente vagy még gyakrabban fizetni az irodában vagy szentmisék után.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: sztimrepleb@mail.datanet.hu). Felelős kiadó: Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. Felelős szerkesztő: Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczk@freemail.hu. Internet: www.communio.hu/pestszentimrei